

IN MEMORIAM

U sjećanje na
dr. sc. Narcisu Lengel – Krizman
(1934.-2008.)

Potkraj prošle godine, na žalost, napustila nas je dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman, djelatnica i suradnica našega Instituta, priznata i zaslužna hrvatska povjesničarka. S obzirom na to da sam s kolegicom Narcisom radio više od deset godina, većinom na zajedničkim institutskim znanstvenim projektima, osvrnut ću se na njezin znanstveni opus te bibliografiju. Kako je njezin rad opsežan, trebalo bi puno opširnije istraživanje koje bi ga prikazalo u cijelosti. Zato ću ovdje istaknuti samo neke osnovne momente iz njezina znanstvenog opusa, te dati izbor njezine bibliografije.

Dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman rođena je 1934. (otac Vinko i majka Marija rođena Vrabec) u Zagrebu gdje je završila osnovnu školu, gimnaziju (1953.) i Filozofski fakultet, Odsjek za povijest (1960.), na kojem je 1979. i doktorirala na temu *Zagreb u narodnooslobodilačkoj borbi i socijalističkoj revoluciji*. Od 1969. živjela je u braku s prof. dr. Bogdanom Krizmanom, jednim od naših najplodnijih istraživača i povjesničara razdoblja NDH, što će utjecati i na njezin znanstveni opus.

Dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman prvo je radila u zagrebačkom poduzeću Intertrans – međunarodni transporti kao samostalni referent (1961.-1962.). Zatim je od 1962. pa sve do umirovljenja 1991. godine bila trajno zaposlena u današnjem Hrvatskom institutu za povijest (ondašnjem Institutu za historiju radničkog pokreta Hrvatske, odnosno Institutu za suvremenu povijest), djelatno sudjelujući u organizaciji znanstvenog rada u Institutu.

U Institutu je od početka radila na hrvatskoj, posebice zagrebačkoj povijesti tijekom Drugog svjetskog rata. U njezinu istraživačko-znanstvenom radu imamo dva osnovna razdoblja. Prvo, od 1962. do 1976., u kojem se bavi istraživanjem i obradom gotovo svih aspekata Narodnooslobodilačkog pokreta u Zagrebu. I drugo, od 1976. u kojem istražuje i obrađuje različite oblike terora,

zločina i logora u Hrvatskoj od 1941. do 1945. godine, posebice genocid nad Židovima i Romima s težištem na ustaški logor Jasenovac. Iz toga su proistekli i njezini mnogobrojni znanstveni i stručni radovi.

Radeći na navedenoj problematici u Institutu dr. Narcisa Lengel-Krizman je obavljala najprije sve stručne, a zatim znanstvene poslove. Tako je najprije radila kao djelatnik u Centru za naučnu dokumentaciju (1962.), zatim kao arhivist u fondu socijalističke izgradnje (1962.), i kao stručni suradnik (1963.) te asistent (1964.) u znanstveno-istraživačkom sektoru u Odjelu za radnički pokret 1941.-1945., gdje radi na sistematskoj znanstvenoj obradi teme: *Zagreb u narodnooslobodilačkoj borbi i revoluciji 1941.-1945.*, uključujući sve aspekte te problematike. Zatim je od 1976. bila nositelj istraživanja *Teror okupatora i kvilinga u Hrvatskoj 1941.-1945.*, a kasnije znanstveno-istraživačkog projekta: *Logori, zatvori i stratišta u Hrvatskoj 1941.-1945.*, kao dio saveznoga jugoslavenskog projekta. Od 1990. radila je na znanstveno-istraživačkom projektu *Ljudski gubici u Hrvatskoj tijekom Drugoga svjetskoga rata i poraća* kao istraživač do odlaska u mirovinu i zatim kao vanjski suradnik. Rezultat te njezine znanstveno-istraživačke angažiranosti su objavljene knjige i mnogobrojni radovi i prilozi. Taj njezin plodan znanstveni angažman pratila su i napredovanja u znanstvenim zvanjima. Tako je bila izabrana najprije u zvanje znanstvenog asistenta (1975.), a zatim za znanstvenog suradnika (1981.) i višega znanstvenog suradnika (1984.).

Tijekom rada dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman bila je član Znanstvenog odjela i Znanstvenog vijeća Instituta, te član uredništva *Časopisa za suvremenu povijest* (1985.-1991.). Također je bila urednica zbornika radova *Zagreb u NOB-i i socijalističkoj revoluciji* (1971.), te knjiga *Zagreb 1941-1945.* (1972.) i *Zbornika sjećanja Zagreb 1941-1945.* (Zagreb 1984.). Bila je i djelatni sudionik s pripoćenjima i referatima na mnogim znanstveno-stručnim skupovima Instituta te drugih ustanova i udruga organiziranih u Zagrebu i Hrvatskoj te bivšoj Jugoslaviji koji su se bavili tim razdobljem hrvatske povijesti tijekom Drugoga svjetskog rata.

Osim rada u Institutu, dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman bila je angažirana na poslovima izvan Instituta, poglavito nakon odlaska u mirovinu. Tako je bila član uredništva zbornika *Antisemitizam, holokaust, antifaziizam* (Zagreb, 1996.). Ovaj zbornik tiskan je i na engleskom jeziku (*Anti-Semitism, Holocaust, anti-fascism*, Zagreb, 1997.). Bila je i izvršni urednik zbornika *Dva stoljeća povijesti i kulture Židova u Zagrebu i Hrvatskoj* (Zagreb, 1998.). Oba zbornika objavljena su u izdanju Židovske općine Zagreb. Nekoliko puta bila je i članica povjerenstva za obranu magistarskih radova na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bila je recenzent nekoliko knjiga i više rasprava o Narodnooslobodilačkom pokretu Zagreba i Hrvatske 1941.-1945., te suradnik na pripremi nekoliko knjiga.

Također je bila i suradnik nekoliko časopisa u zemlji i inozemstvu, a nakon odlaska u mirovinu ponajprije zagrebačkog časopisa *Novi omanut*, koji izdaje Kulturno društvo "Miroslav Šalom Freiburger", u kojem je bila i članica redak-

cije. Nekoliko njezinih priloga objavljeno je u dnevnom tisku te prigodnim izdanjima u kojima je popularizirala povijesnu znanost i dostignute znanstvene rezultate. Bila je djelatni član nekoliko društava, odbora i redakcija, uglavnom vezanih uz povijesnu problematiku, dajući doprinos njihovu uspješnom radu. Neki njezini radovi objavljeni su na engleskom i hebrejskom jeziku.

U svojim radovima dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman dala je, na osnovi opsežnog istraživanja arhivskoga i ostaloga gradiva, sustavan pregled razvoja i djelovanja Narodnooslobodilačkog pokreta u Zagrebu, o čemu govori njezina knjiga *Zagreb u NOB-u*, koja je zapravo njezina dopunjena doktorska disertacija. Također je svojim istraživanjima terora okupatora i ustaškog režima, posebice u logorima i zatvorima, te ljudskih gubitaka i genocida nad Židovima i Romima u Hrvatskoj od 1941. do 1945. kolegica Narcisa Lengel-Krizman dala je niz nezaobilaznih znanstvenih priloga i jednu knjigu.

Zajedno smo radili na znanstveno-istraživačkom projektu *Ljudski gubici Hrvatske tijekom Drugoga svjetskog rata i poraća*, nekoliko posljednjih godina do njezinog umirovljenja 1991. i nakon njega kao vanjski suradnik. Kolegica Narcisa je cijelo to razdoblje vrijedno radila, istražujući ljudske gubitke Židova i Roma u NDH. Posljednjih godina posebice je istraživala sudbinu djece u logorima NDH, kao i stradavanje Roma, ponajprije u ustaškom koncentracijskom logoru Jasenovac, što je rezultiralo dvjema izvrsnim monografijama, te s nekoliko znanstvenih rasprava i članaka o toj problematici. I dok je knjiga o genocidu nad Romima u NDH objavljena, na žalost njezina monografija o sudbini djece u logorima NDH, pod naslovom *Spašavanje djece* (oko 1500 stranica teksta), koju je s neizmjernim trudom, strpljivošću i znanstveno-istraživačkom upornošću nekoliko godina radila, donoseći nove vrlo vrijedne spoznaje za više od 12.000 djece, i koju je s ponosom isticala kao svojevrsnu krunu svojega rada, još nije ugledala svjetlo dana. Ovaj njezin rukopis čuva se u Spomen području Jasenovac. Kako sam od početka do kraja pratio rad kolegice Narcise na ovoj monografiji i bio jedan od recenzenata završnog teksta, želio bih reći da je u ovoj monografiji dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman nakon višegodišnjih istraživanja, na osnovi sve dosad poznate izvorne građe i literature, prvi put na jednome mjestu znanstveno i dokumentirano monografski obradila stradanje i posebice spašavanje djece iz logora na području NDH. Autorica s jedne strane utvrđuje i predočava istinu o teroru i logorima ustaškoga režima, u kojima su u velikom broju stradavala i najmanja djeca, a s druge strane, predočava podatke o spašavanju djece iz logora. Spašavanje djece iz logora NDH često je puta bilo prikazivano na netočan, a ponekad i zlonamjieran način, štoviše i ta djelatnost ponekad je proglašavana zločinom. Iz istraživanja dr. sc. Narcise Lengel-Krizman proizlazi kako je akcija spašavanja djece iz logora po svome obimu, broju sudionika i broju spašene djece (više od 10.000) bila zasigurno jedna od najsloženijih i najljudskijih operacija takve vrste tijekom Drugoga svjetskoga rata. Sudionici spašavanja uglavnom su bili Hrvati, od kojih mnoge autorica identificira, a najveći broj spašene djece bio je srpske nacionalnosti, uz manji broj židovske,

hrvatske i muslimanske djece. Nadam se da će ova vrijedna monografija uskoro ipak biti objavljena, što je bila i najveća autoričina želja.

Sve navedeno pokazuju opseg znanstvenog angažmana dr. sc. Narcise Lengel-Krizman, koja je bila među najboljim poznavateljima Narodnooslobodilačkog pokreta u Zagrebu te terora, logora i zločina tijekom Drugoga svjetskog rata u NDH, posebice ustaškog režima, ali i njemačkih i talijanskih okupacijskih snaga.

O obimu i raznolikosti znanstvenog opusa dr. sc. Narcise Lengel-Krizman svjedoče tri knjige, četrdesetak rasprava i članaka u znanstvenim časopisima i zbornicima radova i oko stotinjak članaka i drugih priloga (prikaza, enciklopedijskih jedinica, novinskih članaka), uglavnom o temama iz zagrebačke i hrvatske povijesti u razdoblju Drugoga svjetskoga rata. U bibliografiji koju donosim, napisanoj prema njezinim izvješćima u Institutu te podacima koje sam uspio prikupiti iz literature, sadržan je veći dio njezinih radova i priloga, dok cjelovitu bibliografiju tek treba napraviti, a kao poticaj za to može poslužiti i ovaj prilog.

Izbor iz bibliografije

Knjige:

1. *Revolucionarni Zagreb 1918-1945. godine, Kronologija* (suautorica Marija Sentić), Zagreb 1979.
2. *Zagreb u NOB-u*, Zagreb 1980.
3. *Genocid nad Romima- Jasenovac 1942.*, Zagreb 2003.

Rasprave, članci, referati, kronologije:

1. "Antifašistički pokret u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu", *Zagrebačka panorama*, 1966., VI, Zagreb 1966., 68.-70.
2. "Zapis komunista pred strijeljanje na zidu ćelije ustaškog zatvora u Zagrebu i neki podaci o sudbini zatočenika nakon pokušaja bijega iz logora Kerestinec u srpnju 1941. godine", *Putovi revolucije*, br. 7-8, Zagreb 1966, 195.-197.
3. "Pregled djelovanja SKOJ-a u Zagrebu 1941-1945.", *Iz starog i novog Zagreba*, br. 4, Zagreb 1968., 342.-354.

4. "Studentski pokret za vrijeme rata i okupacije (1941.-1945.)", *Spomenica u povodu 300-godišnjice Sveučilišta u Zagrebu*, Zbornik I, Zagreb 1969., 499.-508.
5. "Putovi i veze okupiranih gradova s oslobođenim teritorijem", *Jurina i Frantina – Kalendar za 1970*, XVIII, Zagreb, 1969., 139.-142.
6. "Organizacija i rad Pokrajinskog i Mjesnog odbora Narodne pomoći u Zagrebu 1941-1942.", *Časopis za suvremenu povijest* (dalje: ČSP), br. 1-2, Zagreb 1969., 93.-113.
7. "Pregled djelovanja SKOJ-a u Zagrebu za vrijeme rata", *Vojnoistorijski glasnik*, br. 2, Beograd 1970., 231.-241.
8. "Naša historiografija i povijesna publicistika o Zagrebu u NOB-u", ČSP, br. 1, Zagreb 1970, 135.-148.
9. "Razvoj Narodnooslobodilačkog pokreta u Zagrebu", *Naše teme*, br. 9, Zagreb 1970., 1704.-1716.
10. "Narodnooslobodilački pokret u Zagrebu 1941-1945. godine", *Zagreb u NOB-i i socijalističkoj revoluciji*, Zbornik radova, Zagreb 1971., 33.-61.
11. "Revolucionarni omladinski pokret u Zagrebu u toku rata", *Zagreb u NOB-i i socijalističkoj revoluciji*, Zbornik radova, Zagreb 1971., 137.-162.
12. "Prilog proučavanju djelovanja zagrebačke partijske organizacije 1941-1945.", ČSP, br. 2-3, Zagreb 1971., 53.-73.; ČSP, br. 3, Zagreb, 1972., 63.-85.
13. "Tito u Zagrebu pred početak revolucije (1939-1941.)", *Nastava povijesti*, br. 3, Zagreb 1972, 1.-5.
14. "Prilog o aktivnosti SKOJ-a i ostalih antifašističkih omladinskih organizacija u Zagrebu (1941-1945.)", *Omladina u antifašističkom pokretu Jugoslavije 1936-1945.*, Zbornik radova, Bihać 1972., 299.-307.
15. "Organizacioni razvoj i neki oblici djelovanja zagrebačke skojevske organizacije od 1941. do 1945.", *Revolucionarni omladinski pokret u Hrvatskoj 1941-1948.*, Zbornik radova, Zagreb 1972., 178.-185.
16. "Istarski antifašisti i njihova organizacija u Zagrebu tijekom rata", *Istarski mozaik*, br. 4-5, Pula 1972., 175.-179.
17. "O nekim pitanjima organizacije i djelovanja NOO-a i odbora JNOF-a u Zagrebu za vrijeme NOB-a", *Radovi Instituta za hrvatsku povijest Sveučilišta u Zagrebu*, br. 4., Zagreb 1973., 197.-222.
18. "Zagreb u ratu i revoluciji", *Kaj*, VIII, Zagreb 1975., 16.-25.
19. "Zagreb u narodnooslobodilačkoj borbi i socijalističkoj revoluciji 1941-1945.", *Nastava povijesti*, br. 2, Zagreb 1975., 108.-118.
20. "Uz 30-godišnjicu oslobođenja Zagreba", *Komunist*, br. 946, 16.-17.; br. 947, 20.-21.; br. 948, 16.-17.; br. 949, 17.; br. 950, 16.-17., br. 951, 17., Zagreb, 5. svibnja - 9. lipnja 1975.

21. "Neke karakteristike narodnooslobodilačkog pokreta u Zagrebu 1941-1945. godine", *Sjeverozapadna Hrvatska u NOB-i i socijalističkoj revoluciji, Zbornik radova*, Varaždin 1976., 294.-298.
22. "Sabirni logori i dječja sabirališta na području sjeverozapadne Hrvatske 1941-1942.", *Sjeverozapadna Hrvatska u NOB-i i socijalističkoj revoluciji, Zbornik radova*, Varaždin 1976., 884.-899.
23. "Akcija spasavanja kozarske i druge djece iz ustaških logora", *Kozara u NOB, Zbornik radova*, Prijedor 1980., 285.-291.
24. *Hronologija radničkog pokreta i SKJ 1919-1979.*, tom II, 1941-1945., Beograd 1980., 53 jedinice povezan sa Zagrebom tijekom Drugoga svjetskoga rata.
25. "Akcija spasavanja kozarske djece", *Deca, rat i revolucija, Zbornik radova*, Beograd 1981., 309.-315.
26. "Koncentracioni logori talijanskog okupatora u Dalmaciji i Hrvatskom Primorju (1941-1943.)", *Povijesni prilozi*, br. 2, Zagreb 1983., 247.-283.
27. "Omladinski pokret u okupiranom gradu", *Revolucionarni omladinski pokret u Zagrebu 1941.-1945*, I, *Zbornik povijesnih pregleda i sjećanja*, Zagreb 1984., 191.-200.
28. "Prilog proučavanju terora u tzv. NDH. Ženski sabirni logori 1941-1942. godine", *Povijesni prilozi*, br. 4, Zagreb 1985., 1.-38.
29. "Oslobođenje Zagreb", *Oslobođenje Hrvatske 1945. godine, Zbornik radova*, Zagreb 1986., 97.-108.
30. "Prilog proučavanja terora u tzv. NDH: sudbina Roma 1941-1945.", ČSP, br. 1, Zagreb 1986., 29.-42.
31. "Istrani u NOP-u Zagreba 1941-1945.", *Pazinski memorijal* br. 15, Pazin 1987., 187.-189.
32. "Organizacija prihvaćanja jugoslavenskih dobrovoljaca iz Španjolske u Jugoslaviju", *Španjolska 1936-1939. Prilozi sa znanstvenog skupa*, Zagreb 1989., 192.-200.
33. "A Contribution to the Study of Terror in the So-Called Independent State of Croatia: Concentration Camps for Women in 1941-1942", *Yad Vashem Studies*, XX, 1990.
34. "Kronologija židovskog stradanja", *Bilten Židovske općine*, br. 39-40, Zagreb 1995., 5.-6.
35. "Logori za Židove u NDH", *Antisemitizam, holokaust, antifašizam*, Zagreb 1996., 91.-102.
36. "Kronologija židovskog stradanja 1938-1945.", *Antisemitizam, holokaust, antifašizam*, Zagreb 1996., 247.-256.
37. "Sudbina preživjelih Židova iz logora na Rabu 1943-1945", *Bilten Židovske općine*, br. 7-9, Zagreb 1996., 15.-16.
38. "Numerus clausus – jesen 1940.", ČSP, br. 3, Zagreb 2006., 1007.-1012.

39. "Analiza matičnih knjiga – Protokol Židova rođenih u Zagrebu od 1858. do 1898. i Protokol matičnih knjiga Židova vjenčanih u Zagrebu 1868. do 1885.", *Novi omanut. Prilog židovskoj povijesti i kulturi*, br. 87, Zagreb 2008.
40. "Genocid nad Romima – Jasenovac 1942.", *Spomen područje Jasenovac, Jasenovac Memorial Site*, Zagreb 2006., 154.-173.

Ocjene i prikazi te ostalo:

1. Giuseppe Massucci, *Misija u Hrvatskoj 1941-1946.*, Madrid 1967., *Jugoslavenski istorijski časopis* (dalje: JIČ), br. 1-2, Beograd 1970., str. 177.-182.
2. Mihael Sobolevski, *Drežnica 1941.*, Ogulin 1970., JIČ, br. 3-4, Beograd 1971., 234.-235. Isto objavljeno u: *Krčki zbornik*, 2, Krk 1971., 419.-420.
3. Mihael Sobolevski, *Ogulinski proces Josipu Brozu Titu 1928.*, *Krčki zbornik*, br. 2, Krk 1971., 420.-421.
4. *Spomenica uz proslavu 300-godišnjice Sveučilišta u Zagrebu*, ČSP, br. 1, Zagreb 1971., 254.-257.
5. *Prva godina NOR-a na području Karlovca, Gline, Like, Gorskog kotara, Pokuplja i Žumberka*, Kamov, br. 15., Rijeka 1971., 15.-16.
6. Jela Jančić-Starč, *Vojno-partizanska bolnica u Drežnici*, ČSP, br. 2-3, Zagreb 1971., 324.-325.
7. *Beograd u ratu i revoluciji 1941-1944.*, ČSP, br. 3, Zagreb 1972., 234.-235.
8. *Spomenica Josipa Matasovića (1892-1962.)*, JIČ, br. 1-2, Beograd 1973., 153.-157.
9. *Zbornik o Zagrebu 1941-1945.*, ČSP, br. 2, Zagreb 1973., 181.-187.
10. O Zagrebu u ratu i revoluciji na stranicama "Vjesnika" i "Večernjeg lista", ČSP, br. 3, Zagreb 1974., 163.-169.
11. *Knjige o spomen-obilježjima u Zagrebu*, ČSP, br. 1, Zagreb 1980., 236.-239.
12. Radovan Trivunčić, *Jasenovačka drama*, ČSP, br. 2, Zagreb 1986., 122.-123.
13. *Jugoslavenke u kaznionicama fašističke Italije*, ČSP, br. 2, Zagreb 1986., 127.-130.
14. Bogdan Krizman, *NDH između Hitlera i Musolinija*, Zagreb 1980.; *Ante Pavelić i ustaše*, Zagreb 1983.; *Pavelić u bjekstvu*, Zagreb 1986.; *Ustaše i Treći Reich*, Zagreb 1986., izradila kazala.
15. Jakov Gelo, *Demografske promjene u Hrvatskoj od 1780. do 1981. godine*, ČSP, br. 1, Zagreb 1987., 193.-198.
16. Tomo Šalić, *Židovi u Vinkovcima*, *Ha-kol*, br. 75/76, Zagreb 2002., 65.

Ove knjige, znanstvene studije, rasprave i članci, te stručni radovi i analitički prilozi pokazuju da je znanstveni interes dr. sc. Narcise Lengel-Krizman bio sadržajno raznoliki, a što je posebice značajno, rezultat su istraživanja arhivskog gradiva. Iz njih se može vidjeti njezino sudjelovanje na nekim od brojnih znanstvenih skupova. Nekoliko njezinih radova prevedeno je na engleski i hebrejski jezik. Svojim istraživanjima povijesnih vrela i njihovom znanstvenom obradom dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman najdublje je obradila veoma složenu problematiku razvoja Narodnooslobodilačkog pokreta u Zagrebu i sjeverozapadnoj Hrvatskoj s jedne, te represiju i zločine ustaškog režima i okupatora na području Hrvatske tijekom Drugoga svjetskoga rata, poglavito u ustaškim, talijanskim i njemačkim logorima. I nakon odlaska u mirovinu 1991. godine dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman nastavila je kao vanjski suradnik rad produbljujući svoja dotadašnja istraživanja arhivskog gradiva i njegovu obradu, poglavito genocid nad Židovima i Romima, nadopunjavajući ga novim do tada nepoznatim podacima, što je rezultiralo s jednom objavljenom knjigom i nekoliko radova, a završila je i studiju o *Spašavanje djece* čime je planirala zaokružiti ovu vrlo značajnu problematiku iz novije hrvatske povijesti.

I ovaj fragmentarni znanstveni opus dr. sc. Narcise Lengel-Krizman pokazuje da je riječ o vrijednoj i plodotvornoj povjesničarki, istraživaču novije hrvatske povijesti koja je znala zadržati mjeru, kao i ljudski i profesionalni pristup, te je svojim vrijednim znanstvenim djelima ostavila neizbrisiv i trajan doprinos hrvatskoj historiografiji. Kao njezin 15-godišnji kolega i suradnik moram posebno istaknuti da je dr. sc. Narcisa Lengel-Krizman bila jednostavna, plemenita i dobra osoba, uvijek spremna pomoći, posebice mlađim kolegama, lijepom riječju, savjetom, primjerom, zbog čega je bila vrlo cijenjena i poštovana. Zbog svega toga njezina je smrt nenadoknativ gubitak kako za Hrvatski institut za povijest, tako i za hrvatsku povijesnu znanost u cjelini. Svima nama, a posebice mladim kolegicama i kolegama, svojim primjerom strpljivog istraživača povijesnih vrela i njihovom kritičkom znanstvenom obradom ostat će trajan primjer vrsnog povjesničara istraživača. Njezina djela, uvjeren sam, biti će trajan poticaj za nastavak povjesničarskog rada, ne samo nama koji nastavljamo na njezinom i našem znanstveno-istraživačkom projektu, već i svima ostalim povjesničarima, dok će nam kao draga osoba, kolegica, prijateljica, mentor, voditelj i suradnik ostati u dugom sjećanju.

ZDRAVKO DIZDAR

PRIKAZI

